

gjeringsens Forslag var rigtigt og tilstrækkeligt, som det foreslaa, uden at der kunde være Betænkelse ved at vedtage det. Jeg kan saaledes ikke indsee, at det er nødvendigt og rigtigt at gaae ind paa en Forandring af Lovforslaget, men jeg fastholder, hvad jeg tidligere har udtalt mig for.

Ordføreren: Hvad Indvendingen mod den sidste Deel af Fleertallets Indstilling angaaer, da skal jeg overlade til et andet Medlem af Fleertallet at inddrage samme. Hvad derimod den første Deel af denne Indstilling angaaer, saa skal jeg i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler har ytret, blot bemærke, at samme, som det jo sees, har til Hensigt tydeligere at forklare og betegne, hvilket Omraade man underlægger Repræsentantskabet ved at give den paagældende Bemærkning. Fleertallet og navnlig jeg personlig har anset det Udtryk for Tanken, som er brugt i Lovudkastet: „indre Forhold“, for ikke at være heldigt og for ikke tydelig nok at betegne, hvad det er, man tilsigter. Naar man seer dette Udtryk, saaledes som det staaer, saa kommer man uvilkaarlig og nødvendig til at spørge sig selv: Hvilke Anliggender er det egentlig, der komme ind under Begrebet: „indre Forhold“? Og det behøver altsaa strax en yderligere Fortolkning for at kunne bruges. Man har derfor meent, at det istedetfor denne Omvei gennem en saadan yderligere Fortolkning vilde være heldigere og gjøre dem, der skulle bruge Bemærkningen, nemlig Repræsentanterne for Landbygningernes Brandforsikringsforening, det lettere at behandle de Sager, der forelægges dem, og afgjøre, hvorvidt de ere berettigede til at afgjøre samme eller ikke, naar man ligefrem nævnte de Gjenstande, de Anliggender, som man agtede at underlægge deres Bemærkning, og dette have vi troet, vilde opnaaes ved at bruge Ordene: „Reglerne, hvorved Foreningens og dens Interessenters gjensidige Rettigheder og Forpligtelser ordnes, samt angaaende Bestyrelsen af Foreningen og dens Anliggender“. Hvad der forstaaes herved, synes nemlig ikke at være tvivlsomt, og hvad der ligger der udenfor, berøres ikke af Bemærkningen. Naar den sidste ærede Taler specielt har erindret, at hvis

der ikke siges Mære ved de Ord, der ere brugte i vort Forslag, end ved Udtrykket: „indre Forhold“, og begge Dele altsaa bethyde Et og det Samme, saa bør man ikke forandre Lovudkastet, da skal jeg dertil bemærke, at hvis det er Tilfældet, som jeg troer det er, at der siges det Samme eller rettere, at der i vort Forslag siges ligefrem og med tydelige Ord, hvad der i Lovudkastet ikke udtrykkelig angives, men kun antydes eller menes, maa det dog altid være rigtigst at vælge det, som bestemtest og i den mindst tvivlsomme Form udtrykkes og betegner det, man tilsigter at udtrykke. (B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet!). Jeg troer altsaa, at det i alt Fald vil være hensigtsmæssigt, at den foreslaaede Forandring foretages, og jeg skal derfor gjentagende anbefale Forslaget, men, som allerede een Gang udtalt, forbeholde mig, hvad jeg mulig efter den Gang Forhandlingerne ville tage, kunde have at tilsæie med Hensyn til den sidste Passus, hvorover der er forlangt særskilt Afstemning, idet jeg gaaer ud fra, at det Medlem af Udvalget (Strøm), der først har reist det derved tilsigtede Spørgsmaal, først ønsker nærmere at motivere denne Deel af Indstillingen.

B. Christensen: Det ærede Thing vil see, at et andet Medlem af Udvalget og jeg ikke have kunnet slutte os til de tre Herrer, der deels have haft en Tvivl med Hensyn til Udvalgets Berettigelse, seet fra Grundlovens Standpunkt, og deels have haft Tvivl om, hvorvidt Udtrykket „indre Forhold“ var en heldig og correct Betegnelse for den Udvidelse af Myndigheden, som Forslaget tilsigter. Det er allerede blevet bemærket af et æret Medlem, der tog Ordet sidst, at man allermindst ved en 3die Behandling skal indlade sig paa Forsøg paa at omrede en Lov, naar det ikke er aldeles klart, at det foreliggende ikke vil kunne blive forstaaet i Overensstemmelse med Lovgiverens Hensigt, saameget mindre bør man da gjøre det, naar tilmed det, man vil sætte istedet, er underkastet ligesaa stor Tvivl. Det ærede Medlem, der tillige med mig danner Mindretallet, har nu ikke fundet, at den foreslaaede Omredaction er klarere eller engang er tilstrækkelig. Vi have ikke fundet, at den udtryk-